

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Beroepszaak: BER 16-058
Startnummer appellant: 199202603

Appellant is op 28 december 2016 in beroep gekomen van uitspraak 81160 van de Tuchtcommissie, hem betreffende, op de klacht van de competitieleider van de KNZB.

Datum: 23 december 2016.

Wedstrijd: De Walvisch H1 – De Veene H1, gespeeld op 17 december 2016.

Overweging: Poging tot kopstoot.

Sanctie: Ingaande 24 december 2016 een onvoorwaardelijke ontzegging van het recht deel te nemen aan alle bindende wedstrijden voor de periode, waarin het team, waarvoor appellant als vaste speler staat of wordt opgegeven, 8 bindende competitiewedstrijden moet spelen, waaronder ook wordt verstaan bekercompetities, NK wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio, wedstrijden voor KNZB teams NTC en Jeugd (toelichting: 6 wedstrijden voor huidig wangedrag en twee wedstrijden wegens recidive nr. 30251 d.d. 29-03-2014).

De Commissie van Beroep heeft de zaak van appellant behandeld op 9 januari 2016. De Commissie van Beroep is als volgt samengesteld: F.A.W.P. van Lierop, fungerend voorzitter, mr. W. Meijerink, fungerend secretaris en mr. R.L. J. Toet, lid.

De Commissie van Beroep heeft kennisgenomen van de processtukken, waaronder ook de nagekomen verklaringen van scheidsrechter S. d.d. 4 januari 2017 en van scheidsrechter L. eveneens d.d. 4 januari 2017. Ter zitting is gehoord: appellant, die vergezeld werd door mevrouw D.

Scheidsrechter S. schrijft in zijn rapportage dat appellant na een afgeslagen aanval van zijn team bleef liggen samen met zijn tegenstander en boven water komend een beweging van een kopstoot naar zijn tegenstander maakte. In zijn verklaring onderschrijft scheidsrechter L. de waarneming van zijn collega.

In zijn verweer voor de Tuchtcommissie, in zijn beroepschrift en ter zitting ontkent appellant dat hij geprobeerd heeft een kopstoot te geven. Ter zitting herhaalt hij hetgeen hij ook in zijn verweerschrift voor de Tuchtcommissie heeft aangegeven, namelijk dat hij door zijn tegenstander aan zijn arm zodanig naar deze werd toegetrokken dat zijn hoofd zich richting zijn tegenstander bewoog, welke vervolgens de indruk wekte dat hij was geraakt. Voor deze overtreding van zijn tegenstander bestrafte scheidsrechter L. hem - appellant - met een U 20 en bestrafte scheidsrechter S., die zo'n 10 meter schuin van achteren de situatie moest beoordelen, hem eerst met een U MV en later met een U MV4, waarna scheidsrechter L. de beslissing van scheidsrechter S. overnam.

De Commissie van Beroep overweegt als volgt:

- a) De Commissie van Beroep pleegt het oordeel van de scheidsrechters, uitgaande van hun integriteit en neutraliteit, als uitgangspunt van haar beoordeling te nemen. Beide scheidsrechters maken melding van een "kopstoot", zij het dat scheidsrechter S. het heeft over een "beweging van een kopstoot" terwijl scheidsrechter L. het houdt bij "een kopstoot". Appellant erkent wel de beweging, maar stelt in zijn verweer voor de Tuchtcommissie en tijdens de zitting van de Commissie van Beroep dat deze werd

veroorzaakt doordat zijn tegenstander hem – appellant – naar zich toetrok. Voorts ook dat scheidsrechter L. eerst een U 20 gaf.

- b) De Commissie van Beroep had het op prijs gesteld als beide scheidsrechters op het verweer van appellant zouden zijn ingegaan. Beide scheidsrechters wekken de indruk dat een verweer er eigenlijk niet toe doet; scheidsrechter S. in zijn nagekomen verklaring van 4 januari: "En daarvoor is een straf wat de speler ook in zijn verweerschrift schrijft.", scheidsrechter L. in zijn verklaring van 4 januari: "Reagerend op het verweerschrift is wat mij betreft overbodig omdat de vaststelling van de kopstoot door mij en mijn collega is waargenomen.". Hoor en wederhoor is evenwel een essentieel onderdeel van de tuchtrechtprocedure en het kunnen voeren van een verweer hoort hierbij. Het ingaan op een verweer helpt de tuchtrechter om tot een evenwichtig oordeel te komen en tot een passende strafmaat. In het onderhavige geval meent de Commissie van Beroep, het oordeel van de scheidsrechters als uitgangspunt nemende, dat in ieder geval is komen vast te staan dat appellant een al dan niet mede door zijn tegenstander veroorzaakte zeer bruuske beweging met het hoofd heeft gemaakt in de richting van zijn tegenstander hetgeen als zeer onbesuisd spel kan worden aangemerkt. Volgens de normen die de Commissie van Beroep hanteert past hierbij een straf van vier (4) wedstrijden uitsluiting. Een verhoging van de straf in verband met recidive acht de Commissie van Beroep niet nodig, gezien de omstandigheden van het geval waaronder het feit dat de vorige bestraffing van appellant ongeveer drie jaar geleden plaatsvond.

De Commissie van Beroep beslist als volgt:

- a) De Commissie van Beroep vernietigt de uitspraak van de Tuchtcommissie van 23 december 2016;
- b) De Commissie van Beroep ontzegt ingaande 24 december 2016 appellant onvoorwaardelijk het recht deel te nemen aan alle bindende wedstrijden voor de periode, waarin het team, waarvoor appellant als vaste speler staat of wordt opgegeven, 4 bindende competitiewedstrijden moet spelen, waaronder ook wordt verstaan bekercompetities, NK wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio, wedstrijden voor KNZB teams NTC en Jeugd;
- c) De Commissie van Beroep veroordeelt appellant tot een bijdrage van € 28,85 in de kosten van het geding, waarvoor de Bondspenningmeester wordt verzocht de depotrekening van de vereniging De Veene te belasten.

Nieuwegein, 9 januari 2017

F.A.W.P. van Lierop, fungerend voorzitter

mr. W. Meijerink, fungerend secretaris

mr. R.L. J. Toet, lid